

større Fordeel af at beholde Obligationerne end den, han kan have ved at tage sine contante Penge, saa vil Omfætningen være let; er det Modsatte Tilfældet, saa vil Staten have taget en Byrde paa sig ved at gjøre Anskaffelsen. Nu bliver altsaa det sidste Spørgsmaal det: Er der en større Fare under nærværende Dieblif, er det et større Lykkespil for Staten at beslutte sig til at indfri Obligationerne for 4 pCt. Obligationer, og maasse være udsat for at anskaffe Pengene dyrere, end vi ellers kunde have dem, eller er der en større Fare for at lide Tab ved at paatage sig en høiere Rentebetaling for Obligationerne, for ikke at komme til at udgive Pengene? Det er det Spørgsmaal, som for Diebliffet ligger for, og dette Spørgsmaal vil neppe her i Salen for Diebliffet lade sig afgjøre. Jeg for min Part skulde hælde til at troe, at vi have et større Haab om at spille heldigt, naar vi beslutte at omsætte til 4 pCt., end naar vi paatage os den høiere Rente af $4\frac{1}{2}$ pCt., men jeg har ikke tilstrækkelig Indsigt i Finantsvæsenet til at turde paastaae det. Det kræver vistnok en modnere Dverveitelse.

Finantsministeren: Jeg maa begynde med at imødegaae de Bemærkninger, den sidste arede Taler fremsatte i Henseende til en Sammenligning med Discontoen. Man kan slet ikke anstille en ligesvem Sammenligning imellem Obligationrenter og en Disconto, af den simple Grund, at den, der sætter sine Penge i Obligationer, han undværer dem, han har dem ikke disponible, hvorimod den, der lader sig nøie med det mindre Beløb, som han kan have ved Disconto, gjør det af den Grund, at han derved altid har sine Penge disponible. Disse to Størrelser kunne altsaa ikke sammenlignes med hinanden. Vil man see hen til andre Landes Exempel, for at udfinde, om vi her kunne vente at slippe med at svare 4 pCt., eller skulle være nødsagede til endnu en Tid at svare $4\frac{1}{2}$ pCt. af disse Penge, saa maa man indskrænke sig til at anstille en Sammenligning med, hvorledes Rentefoden er med Hensyn til Obligationer i andre Lande, og herved dog tillige tage Hensyn til disse Landes forffjellige Stilling i Sammenligning med Danmark. Derimod kan man ikke tage Hensyn til, hvorledes Discontoen i et givet

Dieblif er noteret paa de store Markeder. Den sidste arede Folkethingsmand (Tscherning) har meent, at det var bedre, netop med det Formaal for Die, som Finantsministeren har sat sig, at forøge Reserveconden med 4 pCt.s Obligationer end $4\frac{1}{2}$ pCt.s, fordi Banen til de 4 pCt.s var større. Jeg maa nu i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at en Hovedgrund for mig til at ønske, at nogle af disse Obligationer endnu forblive paa Privates Hænder, netop er, at det skulde vedblive at være et godt og sikkert Papiir, og dette er Grunden, hvorfor jeg ikke kan ønske at have dem alle liggende i Reserveconden. Det kan ikke nytte, at man henviser til den store Bane, der skulde være til de 4 pCt.s Obligationer; thi det har viist sig i de sidst forløbne Aar, at der har været et Tidspunkt, hvor denne Bane ikke har været tilstrækkelig, hvad de 4 pCt.s Obligationer angik, hvorimod man bedre har kunnet sælge andre Statsobligationer. Jeg troer, at Reserveconden er bedst tjent med at have forffjelligartede Obligationer, thi saa kan det efter Omstændighederne og efter som Fordelen er størst realisere enten den ene eller den anden først, og det er meget muligt, at paa den Tid, hvor man havde ondt for at realisere i en tilstrækkelig Mængde 4 pCt.s Obligationer, — hvoraf der isorveien er et saa overmaade stort Antal, og et langt større end der behøves, for at Papiiret kan være erkjendt og søgt blandt Folk, — at man da, siger jeg, med Fordeel kunde realisere $4\frac{1}{2}$ pCt.s. Naar jeg har paaberaabt mig den patriotiske Følelse, der har beskalet visse af de Obligationshandehavere, hvorom her er Tale, saa maa det vel erindres, at det har jeg ikke paaberaabt mig som Grunden, hvorfor man ikke skulde opstige alle Obligationerne, men jeg har paaberaabt det som en Grund, hvorfor man ikke burde gjøre en Forffjel. — Jeg er gaaet ud fra, at man ikke kan opstige dem alle, og dette vedbliver jeg. Det gaaer ikke an at opstige alle 4,700,000 Rbd. i Obligationer, som ligge paa fremmede Hænder nu i denne Termin imod 4 pCt.s Obligationer. Gaaende ud derfra, anstillede jeg Undersøgelse, om det da ikke lod sig gjøre, at opstige en Deel af dem, navnlig saa stor en Deel af dem, som Statskassen kan paa-